

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 d'abril del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia petició de citació a judici de data 27-09-2016, en l'Audiència del dia 21-11-2016, el Sr. D.L.A., formulà demanda pel procediment ordinari, contra la societat A SL i els Srs. M.T.M.V. i R.B.O., mitjançant la qual sol·licitava que es dictés Sentència condemnant-se aquests darrers a pagar solidàriament l'import de 48.760,18 euros amb el límit del 70% pel que fa als avaladors solidaris més els interessos de demora calculats al 2,5% anual meritats des de la data 16-05-2016 fins al seu pagament íntegre. Afegia que es condemnés solidàriament a la Sra. M.T.M.V. i al Sr. R.B.O. a pagar l'import de 27.565,62 euros més els interessos de demora calculats al 2,5%

anyal meritats des de la data 16-05-2016, així com reclamava les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- En data 13-03-2017, els Srs. M.T.M.V. i R.B.O. contestaven la demanda plantejada de contrari oposant-se a les pretensions de la part agent sol·licitant es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda, tot imposant-se les costes ocasionades a l'adversa.

III.- Les parts van replicar i duplicar de forma oportuna reproduint les seves pretensions.

IV.- Obert el judici a proves en data 15-05-2017, van ser practicats els diferents mitjans probatoris proposats pels litigants.

V.- Les parts van formular escrit de conclusions en què van reproduir les seves pretensions inicials.

VI.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 26-07-2017, amb la següent part decisòria:

“Estimar en tots els seus extrems la demanda formulada pel Sr. D.L.A. contra els Srs. M.T.M.V. i R.B.O. condemnant-se aquests darrers a:

1.- pagar solidàriament al demandant un import total de 34.132,13.- € (equivalents al límit màxim del 70% de la suma deguda per la deutora principal - 48.760,18.- €-) més els interessos de demora calculats al 2,5% anyal (cfr. pacte 10è del conveni de constant referència) que dita quantitat meriti des del dia 16/5/2016 fins al seu pagament íntegre.

2.- pagar solidàriament a l'actor un import total de 27.565,62.- € més els interessos de demora calculats al 2,5% anyal que dita quantia meriti des del dia 16-5-2016 fins al seu pagament íntegre.

I a pagar les costes ocasionades inclosos els honoraris d'advocat de la part demandant a acreditar en període d'execució de Sentència.”

VII.- Contra l'esmentada resolució formulen recurs d'apel·lació els Srs. M.T.M.V. i R.B.O., i en virtut dels arguments que exposen en les seves

conclusions, demanen la revocació de la sentència acordant la desestimació íntegra de la demanda interposada contra ells, sense perjudici de com pugin prosperar les pretensions contra la societat A SL un cop finalitzat el procediment de fallida en curs i condemnar a la part agent al pagament de les costes de les dues instàncies, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Per escrit de contesta registrat el 09-01-2018, el Sr. D.L.A., va demanar que es desestimés el recurs d'apel·lació, amb imposició de les costes processals a la part apel·lant.

VIII.- Per Aute d'aquesta Sala, de data 15-03-2018, es van denegar les pretensions probatòries adduïdes pel Sr. D.L.A. en el seu escrit de contesta a les conclusions, consistent en que s'incorporés per a millor proveir còpia de l'escriptura de constitució de la societat A SL.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que fonamenta el seu recurs la part demandada són els següents.

Considera, en primer terme, que la sentència d'instància ha efectuat una indeguda valoració de la prova. Sustenta que les sumes dineràries que es reclamen corresponen a les aportacions que va efectuar l'agent a la societat A SL i que els avals solidaris són nuls de ple dret per manca de consentiment. Exposar que el deute correspon exclusivament a la societat A SL i d'acord amb el principi de responsabilitat limitada els socis no han de respondre.

En segon terme, manifesta que l'aval solidari és nul perquè fou obtingut amb engany i sense consentiment, ja que l'aportació efectuada no fou equilibrada; els defenents no eren conscients de signar l'aval, atès que els contractes es van redactar a instància de l'agent i el Sr. D.L.A. ha actuat sempre de mala fe, com ressurt del procediment laboral que va endegar contra la societat.

II.- Quant al primer motiu de greuge, s'al·lega que el deute que es reclama correspon en exclusiva a la mercantil A SL i que, en funció de la responsabilitat limitada dels socis, aquests no poden respondre d'un deute social.

Aquest primer motiu no pot prosperar per les següents raons. En el cas que ens ocupa, la pretensió s'adreça contra els defenents no en la seva qualitat de socis de la mercantil, sinó com avalistes solidaris d'aquesta. De l'examen de la prova documental resulta que en data 13-03-2015 es va signar una transacció extrajudicial en mèrits de la qual els Srs. M.T.M.V. i R.B.O. es constituïen en avalistes solidaris (pacte quart, foli 33) fins al límit del 70% del deute existent, que coincidia amb la proporció del capital social que ostentaven en la mercantil.

En conseqüència, no s'ha infringit el principi de responsabilitat limitada dels socis a les aportacions socials ni tampoc s'ha valorat inadecuadament la prova practicada, tota vegada que la pretensió exercitada de pagament es fonamenta, quant al capital de 48.760,18 euros en la qualitat de fiadors solidaris dels defenents i, respecte del de 27.565,62 euros en el deute propi assumit solidàriament pels defenents.

Per tant, el motiu es desestima.

III.- El segon dels greuges afirma que l'aval solidari prestat pels recurrents esdevé nul atès que no va existir consentiment prestat sinó que fou obtingut amb engany.

Com es pot observar, la part recurrent justifica la nul·litat de l'aval solidari en l'absència de coneixement i en la concurrència d'un vici del consentiment com és el dol causant. En ambdós casos, correspon la càrrega de la prova d'aquests motius d'invalidesa de l'aval a la part que ho peticiona i, de l'estudi de la prova, s'ha de dir que no existeixen elements en autes que puguin avalar cap de les pretensions d'invalidesa.

Així, el fet que els contractes es redactessin a instància de la part agent no és per sí sol motiu de nul·litat. S'argumenta que l'aportació no fou equilibrada quant de les actuacions resulta que l'aval és com a màxim del 70% del deute, extrem que coincideix amb el percentatge del capital social dels recurrents en la mercantil. Per altra part, l'equilibri econòmic de les prestacions no esdevé un element necessari en el dret contractual andorrà i solament és corregible quant concorren els pressupòsits de la rescissió per lesió ultradimidium; pretensió que no ha estat exercitada en el present procediment.

Finalment, la mala fe que s'atribueix a l'actor en el procediment laboral no pot fonamentar la nul·litat d'un aval solidari inclòs en una transacció extrajudicial, signada i consentida pels recurrents i comença a complir en els seus termes. Ja ho hem indicat anteriorment, la nul·litat d'un negoci contractual i la seva expulsió del tràfic requereix una prova concloent de la manca de consentiment o de la concurrència del vici del dol que s'addueix i aquesta acreditació no s'obté del resultat probatori de les actuacions, atès que al marge de les al·legacions ara reproduïdes en l'alçada no s'han proporcionats elements que permetin apreciar una absència de consentiment contractual o l'existència d'un engany determinant de la prestació del consentiment.

Per tant, també aquest motiu es desestima i amb ell la totalitat del recurs.

IV.- La desestimació del recurs s'ha de traduir en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pels Srs. M.T.M.V. i R.B.O. contra la sentència, de data 26-06-2017, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-